

ПРОЛѢТЬ

Край върбитъ изъ лжката,
 Дето вие се рѣката,
 Нацвѣтѣли, затрептѣли
 Сини, розови и бѣли,
 Полски цвѣтчета, тревички
 Махатъ весело съ ржчички,
 За цѣлувки всички молятъ
 Чудно хубавата Пролѣтъ.
 Тя засмѣна тананика
 Изъ поляната съ иглика,
 Нѣжно пжпчици разтваря
 И съ пчелици разговаря.
 После въ цѣфналитъ клони
 Се люлѣй, цвѣтчета рони.
 Веселитъ пойни птички
 Тамъ сж нейни ученички.
 Мушатъ се между клонетъ,
 Кацатъ ѝ по раменетъ;
 Знакъ имъ дава, въ хоръ запѣватъ,
 Вѣйчицитъ залюляватъ,
 Вѣйчицитъ миризливи
 На разцѣфналитъ сливи.

Ст. Цанкова — Стоянова